

רוח: "לקום בבוקר, או לחזור אחרי הלימודים ולראות חצאית ולשמוע קול נשי, עושה לך טוב על הלב לכל היום" הוא מצהיר. צורתה המגוררים המשותפת מביאה את הר סטודנטים של באר-שבע ליצירת חיים משותפים באווירה מיוחדת במינה. "הארור חות במיטבח המשותף, באמצע הלילה, הם חוייה. הריבים הקטנים על הניקיון, גם הם חוייה. לצעוק על מישוהו שמסתובב באמצע הבוקר עם טרנזיסטור ליד האוזן, או תופס לשעה ארוכה את בית-השימוש, זו חוייה — ממש כמו משפחה אחת גדור לה, למרות שלכל אחד מאיתנו יש גם את המישפחה הקטנה שלו" מסבירה רעיה.

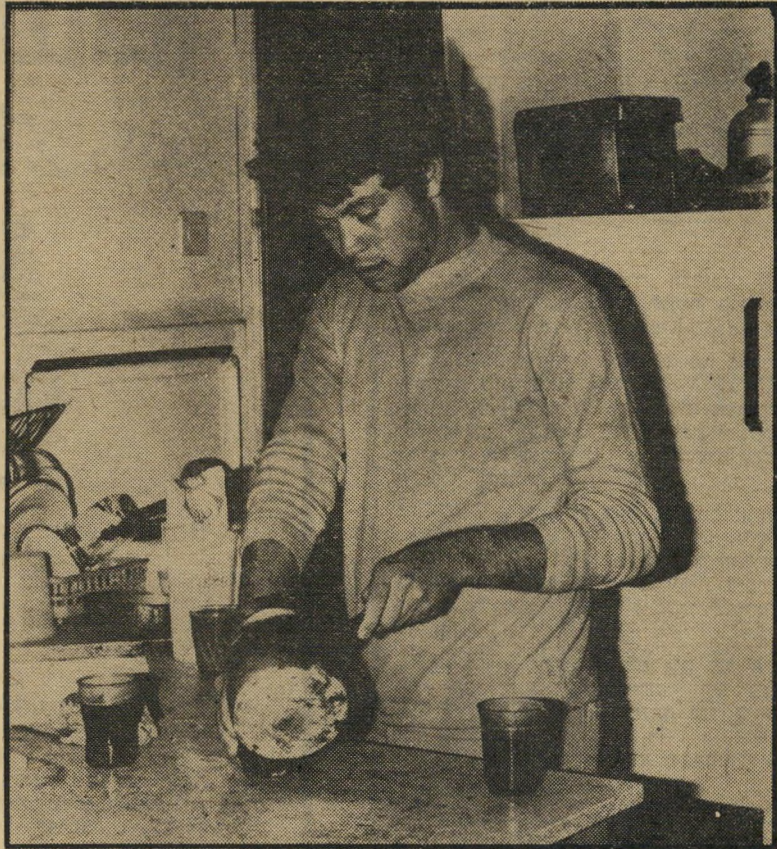
פסיקה. הרביעית בחבורה היא רעיה שקורמן, חולונית יפהפייה בת 21 הלומדת ספרות אנגלית ופילוסופיה. רעיה טוענת כי הרבה יותר טוב וגוה לגור עם כנים מאשר עם בנות. "הם שומרים על הניקיון הרבה יותר טוב מהבנות, וגם רבים פחות" היא מספרת. יש, כמובן, גם בעיות עם המשפחה. מספרת אהובה ארדמן: "ההורים שלי לא יודעים שאני גרה בחדר עם בחורים, אבל החבר שלי יודע. הוא מתרגז אולי, אבל הוא מתבייש לומר לי את זה."

משני עברי

הקיר

אך לצורתה החיים המשותפת המושלמת ביותר הגיעה הרביעיה המורכבת מדורית, דב, אהובה וזאב. כשנכנסים אליהם לדירה אפשר למצוא את אהובה מכינה קפה לזאב, היושב ליד השולחן כשלגופו מכנסים קצרים וחולצת פיז'מה, ומצטרפת אליו אחרי-כך לחזרה אחרונה על הומר הלימוד, לפני שהם הולכים לישון.

אולם יש גם בעיות מהסוג אותו יצרה הסטודנטית רוחי גלנדר מתל-אביב. יחד עם רוחי מתגוררים אלון בר-שלמה (23) ממושב סגולה הלומד ייצור, החברה שלו אביבה צור (23) מתל-מנשה ואיציק קוסלוב (21). אלון ואביבה ראו את מגור

טוב יותר, טוענת בטי פימה, סטודנטית שנה ראשונה, המתגוררת עם ידידים וידידות בדירה משותפת. ולכן את כל הארוחות

הגברים מבשלים

רה משותפת. ולכן את כל הארוחות

ריהם יחד כדברי טבעי ביותר וביקשו לגור באותו חדר בדירה המשותפת שלהם. אולם רוחי, לה יש חבר ברמת-גן, אשר אינו לומד בבאר-שבע, סירבה, וכיוון שאי אפשר לכפות עליה לגור יחד עם החבר, נאלצים אלון ואביבה להתגורר באותה דירה, משני עברי הקיר.

היתרונות של צורת המגורים המשותפת ברורים לכל הסטודנטים החיים כך בבאר-שבע. נחום לפרנס סבור כי "צורת המגורים הזו גורמת לנו להיות בעלי ביטחון-עצמי רב יותר.

ואילו חברתו בטי אומרת: "אין צורך להתאמץ. כשאני חוזרת הביתה, כלומר לדירה שלנו כאן, הוא תמיד בבית, וזה נוח מאוד." האחרות עליהם, אורה, אינה מבינה את האוניברסיטאות האחרות שאינן נוהגות להתיר לסטודנטים ולסטודנטיות שלהן להתגורר יחדיו.

היתרונות של צורת המגורים המשותפת ברורים לכל הסטודנטים החיים כך בבאר-שבע.

נחום לפרנס סבור כי "צורת המגורים הזו גורמת לנו להיות בעלי ביטחון-עצמי רב יותר.

ואילו חברתו בטי אומרת: "אין צורך להתאמץ. כשאני חוזרת הביתה, כלומר לדירה שלנו כאן, הוא תמיד בבית, וזה נוח מאוד." האחרות עליהם, אורה, אינה מבינה את האוניברסיטאות האחרות שאינן נוהגות להתיר לסטודנטים ולסטודנטיות שלהן להתגורר יחדיו.

"כאשר לא מתגוררים בחדר" היא אומרת. "זה מנוגד לרצונות של אנשים, זאת כפייה חיצונית, וכך אי-אפשר לקשור קשרים."

הרביעיה

שני הנחומים, נחום לפרנס מתל-אביב ונחום קשב משיפיים המתגוררים באותה דירה, עם ידידותיהם רעיה שקורמן מחולון ובטי פימה ממושב

טוב

על הלב

נחום משפיים מסביר טוב מכולם, מדוע הוא נהנה להתגורר יחד עם בחור

לימודים בפייזמה

זאב וייסמן ואהובה ארדמן, המתגוררים באר תה דירה יחד עם עוד זוג חברים, מנהלים חיי מישפחה לכל דבר, כאשר זאב מסתובב בפייזמה ואהובה מכינה לו קפה.

ואנחנו חוזרים ביום ראשון, כאילו חזרנו הביתה." היחידים שאינם מרוצים מסיגנון-חיים זה, הם החוגים הדתיים בבאר-שבע. אולם עידו, מאגדת הסטודנטים, מבטיח: "אנחנו לא ניתן להם להרוס אשר של כמה מאות סטודנטים החיים ביחד. צורת-המגורים הזו תימשך לתמיד."

"שני הזוגות שרויים בידידות רבה מאוד", מספרת אהובה. "אנחנו, וגם הזוג השני, מרגישים כמו מישפחה אחת. ה" קופה שלנו משותפת, אנחנו עושים קניות ביחד, עורכים תורנויות שונות, יוצאים לבנות ביחד — הכול ביחד. גם כשאנחנו יוצאים ביום שישי הביתה, אנחנו לא שוכחים את המשפחה הבאר-שבעית שלנו.

ישרש. "להורים לא איכפת", טוענת בטי, ואילו רעיה אומרת: "הרבה יותר טוב לגור עם בחורים, הם נקיים יותר ורבים פחות." ההתנגדות היחידה לצורת חיים זו היא מצד חוגים דתיים בעיר.